

Książka Historia szkoły

od czasu jej założenia (rok 1860) do 1973r.

Szkoła powstała w 1860r. - mieściła się w budynku drewnianym, krytym gontem. Przy szkole nie było boiska ani ogrodu dla dzieci. Uczyli o niej ochotniczymi. Pracował tylko jeden nauczyciel - posiadała 3 oddziały (dzieci uczęszczały do szkoły najwyżej 2- do 3 miesięcy w ciągu roku). Nauka odbywała się w języku rosyjskim i jako język dodatkowy - polski (do porządku j. rosyjski po polskim j. polski - wręcz w tym czasie naukowców, j. ros., j. polskiego historii Rosji oraz pozostałości geografii). Pierwszym nauczycielem polskim był Grzegorz Mielich (pracował od 1890 do 1914 - został ewakuowany w 1914 - w czasie schronienia Rosjan i do Krasnodaru już nie powrócił). W roku 1902 wybudowano nową szkołę murowaną z cegiel (w miejscu dotychczasowym). W czasie I wojny światowej pracował w tej szkole nauczyciel (z Krasnodaru).

Podczas I wojny światowej budynek szkolny (zburzony w 1902r) został przez wojnę całkowicie zniszczony aż do fundamentów [cegła pochodząca z budynku istniejącego

wiozły chleb i praca w nim podobała w tym
 roku była dobra i otrzymać (ktoś na wsi)
 dzieci wzięły się w domu wynajętym
 u Jachna Kłama (dom drewniany, niski, były
 słoma) dopiero w roku 1922/23 wybudowano
 nową szkołę, która dotwała do dnia
 dzisiejszego (stare służyło obecnemu budynkowi
 szkolnemu). Pracowali w niej kolejno nauczyciele:
 Labaj, Makuch (z Kłociny), Jedrzejewski
 i Filipowski (ten ostatni okarał się
 później - przegięciem niemieckim - podczas okupacji
 hitlerowskiej został rozstrzelany przez Armie
 Krajową (już w innej miejscowości - powiat
 Busko). W okresie międzywojennym szkoła
 była o jednym nauczycielu - Goddziały
 W roku szkolnym 1936/37 do roku szk. 1945/46
 pracował w tej szkole Jędrzejewski Stanisław
 wraz z żoną (która zmarła w roku 1943)
 Podczas okupacji hitlerowskiej w budynku
 szkolnym służył oddział Wehrmachtu
 (dzieci wzięły się w budynku wynajętym
 na wsi).

Podobnie jak w innych innych wsi
 w Polsce, tak i tu zorganizowano Ruch
 Oporu - mianowicie powstał oddział
 Batalionu Chłopskich - organizatorem
 i duszą tego oddziału był Jan
 Fercuta - ps. "Wojna", który jednocześnie
 był komendantem Batalionu Chłopskich

stronach pierwszego.

Wzrosty Basaltonów Uralskich wstawity się
obroną Opasowca, Nowego Konnyga i Skalbmiera
W roku 1944 Jan Perista został uwięziony
przez rządowców niemieckich (prawdopodobnie
na skutek denuncjacji jednego z mieszkańców
Koronowa - najstarszego Sokoła) i zginął
męczeńską śmiercią w karamatach gestapo
w Busku Zdroju - wraz z nim zginęło
wielu jego rodzinnych.

Łaźnia jego została sprowadzona do
niektórej wsi w 1945r i pochowana na
cmentarzu parafialnym w Sokolinie.

W styczniu 1945r. podczas wielkiej ofensywy
Armii Radzieckiej i Wajskę Tokalskiego -
Niemcy wypradzili skład amunicji uklepowany
obok szkoły - detonacja zniszczyła w drugim
stopniu budynek szkolny oraz znajdujący się
obok budynek Rady Gromadkiej.

Budynek szkolny powierzyliście wyremontował
ówczesny kierownik szkoły Feliks Kwasniew-
nauki w nim jednak nie można było
przewadzić (brak dachu) - dzieci musiały się
w mieszkaniach synajstąpić na wsi.

W roku szkolnym 1945/46 kierownikiem szkoły
stał się Jan Trzcinicki, który pracował
w tej szkole do roku szkolnego 1973/73 (do czasu
przejścia na emeryturę)
Kwasniewski pracował w powiatowych latach

je skupacji historycznej były bardzo smutne -
 planowało tylko trzech nauzycieli: Truchniewski, Sachowicz
 i Chrusciel W. - która przez wiele tygodni
 trwały 180 - mimo tych trzech warunków młodzień
 awersna była bardzo pilna i pracowita
 W latach 50-tych roku już była
 7-mio klasowa (mieszkania) - przybyli nowi
 nauzycieli: Książek J., Baryżone i Kierunek J.
 (szkole o 5-ciu nauzycielach).

W roku 1949 dzięki inicjatywie Kierownika
 Szkoły, Szecha. Rady Narodowej (wówczas wtedy był
 Moskwa) i miejskiego aldehydu powstał projekt
 rozbudowy szkoły (mianowicie projektowano dobudowę
 3 sal lekcyjnych) zakupiono parę tysięcy metrów
 cegły oraz cement i wapno. W roku 1950 przystąpiono
 do realizacji zamierzonego planu (cegnem
 społecznym wykopano fundamenty i wbito
 cementem - należą tu podkwalifikację podawce
 społeczną, miejskiego społeczeństwa, które
 opierałymi na tym celu. W roku następnym
 rozbudowa tej samej szkoły została do
 planu państwowego a w roku 1954
 Gminne Przedsiębiorstwo Budowlane
 przystąpiło do rozbudowy szkoły (projektowy
 plan przewidziano o dalsze krate oraz
 nauzycieli, sale gimnastyczne). Nowa część
 szkoły została oddana do użytku
 w grudniu 1956r.

z tego względu warunki lokalowe radykalnie się zmieniły (na korzyść). Katalizy do przedostania się w latach pięćdziesiątych sport w Lulejnej szkole stał na wysokim poziomie (smadry o tym napisie i miejsca na piłce ręcznej na zawodach sportowców w Kaimmersy Wielkiej - nauczyłem w. f. by F. Kiszkef.).

W latach 60-tych pracowali w Lulejnej szkole Stauch R. z żoną oraz Baryłówna - w tym czasie w szkole pracowali 6-osm nauczyli.

W omawianym okresie dwójka nauczyli dużo pracowali społecznie - zorganizowano amatorski zespół teatralny złożony z członkami K. G. W. i Kosa Mednicowego. Zespół ten cieszył się dużą sympatią w miejscowym społeczeństwie oraz okolicznych wioskach (dało kilkanaście przedstawień zarówno w Lulejnej jak i okolicznych wioskach między innymi w Opalawca, Kramach, Lisblich oraz w Kaimmersy Wielkiej (gdzie na eliminacjach przewidziano pierwsze miejsce). W tym czasie zaczęli pracować nowi nauczyciele: Trojnicka Lidia, Pragnica Krystyna, Głęb M., Knobel Wł., Sokolowski Stefan.

Lata 70-te to dalszy rozwój szkoły - pracowali już 8-osm nauczycieli realizujących amatorski plan nauczania.

W roku 1970 dwudziatego września odbyła się na Lulejnym boisku szkolnym wielka

manifestacja antywojenna w 31 rocznicę napadu hitlerowskiej na Polskę - w manifestacji tej wzięło udział około 10 tysięcy ^{ludu} pomianu z pow. Karimiowa N. jak i okolicznych powiatów (Poniew, Busko) - między innymi byli przedstawiciele władz centralnych z Józefem Oregą - Michałskim, przedstawiciele władz wojewódzkich i powiatowych oraz bractw polskich Wielki Kielecki. W czasie manifestacji została odsłonięta płyta marmurowa na kolumnie szkolnym w dowód hołdu komendatowi Batalionu Chtopskich: Janowi Psuciu - pseudonim "Wojnar" zamordowanemu przez Gestapo w Busku - Zadziżu oraz nadanie kulej w szkole jego imienia. (program manifestacji zostaje załączony do niniejszej historii).

W roku szkolnym 1971/72 z inicjatywy kierownika Szkoły oraz Komitetu Rodzicielskiego został zorganizowany plan oraz kontary na centralne zgromadzenie oraz doprowadzenie wody do budynku szkolnego (zorganizowany przez zespół architektów z Poznania) plan ten kontynuował 18 tysięcy zł (finansował Kom. Rad. przy kulej w szkole). Inwestycja ta została zakończona przed zimę roku szkolnego 1973/74. - roboty prowadził Spółdzielca Wielobroniowa w Karimierze Wielkiej.

W tymże roku szkolnym zostały planowane w kulej w szkole Halas Roman

7
i Kłosa Władysław (na miejscu Włodka Wł. wraz
jego żony Lidii).

Kronowice 19 sierpnia 1973r.

Treliński Jan

*Historia szkoły spisana ręką dyr. Jana Trelińskiego.
Dokument ten znajduje się w Kronice Szkoły.*